

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

den foreslåede ekstraordinære grundskyld betyder en generel forhøjelse af den ordinære grundskyld og dermed også rammer det nye byggeri. Da det ærede medlem hr. Aage Fogh på mit partis vegne nærmere vil behandle ejendomsskattelovsforslagene, vil jeg over for dette blot bemærke, at ejendomme taget i brug efter 1. oktober 1948 kun får en forhøjelse af grundskylden, men ingen forhøjelse af ejendomsskylden, og forøgelsen af ejendomsskylden er absolut set betydelig større end forøgelsen af grundskylden. Og endvidere: når man i forbindelse med en forhøjelse af lejen i det ældre byggeri gennemfører en ændring af ejendomsbeskatningen, må man naturligvis tage i betragtning den eksisterende lovgivning på dette område og søge de urimelige uligheder, der måtte findes mellem de forskellige kommuner, udlignet. Derfor vedrører forhøjelsen af ejendomsskatterne ikke sognekommuner, hvor ejendomsskatterne — og også huslejen — allerede er steget. Derfor forhøjes byernes grundskyldpromiller, så at de — omend ikke helt — kommer på linje med de promiller, der svares af ejendomme i forstadskommuner. Eller med andre ord: den del af lejestigningen i byerne, som vil tilfalde det offentlige ved forhøjelsen af ejendomsskatterne, har det offentlige allerede taget af lejestigningen uden for byerne.

Jeg skal begrænse mig til yderligere kun at fremhæve enkelte punkter i lejelovsforslaget, som mit parti lægger megen vægt på, og vil da først nævne, at kontrollen med lejen i privat byggeri uden statsstøtte ophæves, og at den hidtil gældende, men så godt som ikke praktiserede lejekontrol med enkeltværelser bortfalder. Jeg tror, man må være berettiget til at mene, at forhøjelsen af lejen i det ældre byggeri vil medføre et større udbud af enkeltværelser og dermed have en gavnlig indvirkning på lejen af enkeltværelser.

Jeg mener også, det er rigtigt, at erhvervs- og forretningslejemål i de kommuner, hvor huslejestoppet opretholdes for beboelseslejemål, fortsat holdes inde under huslejestoppet, og at de ikke i denne omgang får større lejeforhøjelser procentvis, end beboelseslejlighederne får. Der er stadig her i København mangel på erhvervslokaler, ikke mindst værkstedslokaler, og jeg mener

derfor, at det er rigtigt, at man ikke har frigivet erhvervslokaler.

Der er gjort forskellige bemærkninger om modernisering af de gamle lejligheder. Jeg må sige, at jeg finder, det er en meget vigtig opgave at få gamle lejligheder gjort mere tidssvarende. Derfor bør man ikke lægge hindringer i vejen for forsvarlige ombygninger og forbedringer; men — det indrømmer det ærede medlem hr. Thestrup jo også — ikke enhver ombygning er samfundsmæssigt ønskelig, og der har været for mange uheldige eksempler på, at ejendomme, hvis opførelse er påbegyndt efter 1890, og som huslejenævnene derfor efter den gældende lovgivning ikke har kunnet skride ind imod, er blevet moderniseret for at få grundlag for at sætte lejen meget betydeligt op. Med de nu tilladte lejeforhøjelser skulle der måske være mindre anledning for grundejerne til at foretage samfundsmæssigt uforsvarlige ombygninger, men samtidig kan man ikke se bort fra, at der fortsat vil kunne findes tilfælde, hvor ombygningsudgifterne ikke står i rimeligt forhold til værdien af de lejligheder, der fremkommer efter ombygningen. Jeg er derfor enig i, at ombygninger i kommuner, hvor huslejestoppet opretholdes, bør forelægges nævnet, for så vidt ombygningen vil medføre en lejeforhøjelse, der overstiger 25 pct. af den gældende leje, men at forelæggelse ikke skal ske, når lejerne er enige i ombygningen. Jeg gør yderligere opmærksom på, at det er 25 pct. af den gældende husleje, ikke af 1939-lejen; det er altså en betydelig højere procent af 1939-lejen.

Måske kunne der efter den for nylig afsagte højesteretsdom være anledning til at se på, om den lejestigning, som grundejerne efter lejeloven er berettiget til, opfylder den samfundsmæssige interesse i, at fornuftige forbedringer foretages.

Gerne havde jeg set, at man kunne have lempet opsigelsesreglerne noget mere, men jeg må være enig med ministeren i, at hvor der stadig er boligmangel, ville det skabe alt for stor utryghed hos lejerne, hvis de, når de i øvrigt opfører sig ordentligt, kunne risikere at blive sagt op. Måske kunne der være grund til at lempe opsigelsesforbuddet over for uordentlige lejere. Der er alt for mange, forekommer det mig, berettigede klager fra lejere og ejere over, at de efter